

Cătălin Hidegcuti
Duel în Lumea Visurilor

Lumea Visurilor este o lume ciudata, fara nici un sens. Este o lume a realitatilor schimbatoare si a posibilitatilor. O lume perfecta pentru duelurile dintre vrajitori. In acest moment, in acea lume doi vrajitori se infrunta.

Unul dintre ei era Styros, batrin lord al magiei a carui virsta se masura in secole, in timp ce celalalt era Darios doar de treizeci si cinci de ani, un student al magiei care avusese curajul sa-si provoace maestrul la duel. Binenteles fiind in lumea visurilor amindoi aratau mult mai tineri.

- Nu inteleg de ce ai vrut sa ma provoci Darios. Stii ca nu ai destula putere pentru a-mi rezista - spuse batrinul.

Tinarul rise si forma un simbol cu mina in aer.

- Sa luptam, invatatorule

- Foarte bine, vad ca nu te pot convinge sa renunti. Sa luptam.

Odata lupta declarata amindoi magicienii isi adusera in jur terenul lor favorit. Batrinul aduse marea, apele adinci carora nimeni nu le cunoaste fundul si a carei tulburari pot aduce dezastrul pentru oameni. Tinarul nu se lasa mai prejos si aduse muntii inzapeziti cu paduri batrine care ascundeau creaturi ciudate si puternice in adincurile lor.

Styros chema primul o creatura la atac.

- Gorila de Lupta distruge-l pe tinerel.

Creatura sa, o enorma gorila cu spatele alb care statea pe verticala si avea o maciuca enorma in mina isi ridica bratele in sus si scoase o provocare inainte de a ataca.

Darios nu se lasa mai prejos, chema si el o fiinta in ajutorul sau.

- Lancier al Traznetului opreste cimpanzeul ala nebun.

Lancierul Traznetului era un umanoid in zale cu un coif care lasa sa i se vada doar ochii si cu o lance a carui virf era un traznet stilizat. Cind auzi comanda ridica lancea si tinti in gorila de trei metri inaltime care venea in fuga sa-l zdrobeasca. Din virful lancii tisni un traznet care transforma gorilla in carne prajita.

- O victorie pentru mine; striga Darios bucuros

Batrinul mag era destul de uimit, Lancierul Traznetului era o creatura puternica si un ucenic cum era Darios nu ar fi putut sa o materializeze atit de repede de la inceperea duelului. Cel mai bine era sa-i plateasca cu aceeasi moneda.

- Element al Apei distruge Lancierul.

Din adincurile oceanului tisni Elementul Apei, de fapt un munte de apa care il invalui pe Lancier. Acesta se apara fulgerind cu lancea in jur dar traznetele sale erau lasate sa treaca de apa care se tragea din fata lor. Dar forta imbratisarii apei era forta oceanului. Lancierul a fost pur si simplu zdrobit de forta colosala a Elementului dezlantuit.

- Acum ataca-l pe el; ii comanda Batrinul mag luptatorului sau

Darios insa se asteptase la Elementul apei, era unul dintre preferatii lui Styros pe care tinarul il studiase cu atentie in ultimele dueluri. Asa ca era pregatit, in minte avea o vraja pe care o declansa acum. Vintul deveni turbat si incepu sa sufle cu forta unui uragan, elemental incerca sa se strecoare impingind in un singur loc, dar rafalele erau atit de puternice incit il imprastiara inapoi in mare.

Batrinul magician isi folosi magia pentru a pregati un alt monstru, iar acum avea si forta de la elementul apei. Era ca si cum stocai energie magica in o creatura, ca si intr-o baterie, apoi o foloseai cind aveai nevoie. Chema o creatura mult ai puternica.

Un grifon regal se repezi in ceruri asupra lui Darios. Neavind timp sa raspunda chemind un monstru la rindul sau, acesta se feri si raspunse cu un bombardament de proiectile magice. Grifonul scoase un strigat ascutit cind doi bolti ii lovira aripile si se retrase in sus rotindu-se in aer, cautind o deschidere pentru a ataca din nou.

Darios isi ridica palmele spre grifon si o plasa din fire translucente il prinse pe acesta tragindu-l la pamint. Dar nu degeaba era grifonul regal numit regele zburatoarelor, ghearele sale rupsera plasa in citeva minute.

Timp care a fost mai mult decit suficient pentru ceea ce vroia sa faca Darios. Doua creature mici, ca niste copii dar cu gheare foarte ascutite si niste dinti iesiti in afara aparura chiar linga grifon si ii sarira

in spate. Animalul se scutura incercind sa scape de ei dar amindoi se tinura bine si erau atit de rapizi incit se fereau cu usurinta de ciocul ascutit al fiarei. Ghearele lor smulsera pielea de pe spatele lui. Ca ultim resort grifonul se inalta in ceruri ca sa scape de ei acolo.

Batrinul vru sa-si elibereze grifonul dar ii era frica sa foloseasca vrajile directe, ar fi putut sa-l distruga si pe grifon. Incerca sa-i elibereze energia si sa o foloseasca pentru el dar creaturile lui Darios il impiedecau. Binenteles ar fi putut sa renunte la grifon de tot, dar atunci ar fi pierdut toata energia investita in el. Gindurile sale fura intrerupte de o strafulgerare albastra care venea din miinile tinarului ucenic.

Scutul absorbi energia loviturii dar Darios avea din nou initiative si continua sa trimita lovituri. Styros trase un cerc de forta in jurul sau, un cilindru de energie pura, rosiatica se ridica din cerc blocind toate atacurile.

Vazind ca atacurile sale sint blocate Darios trecu din nou la chemare.

- Executor al Mortii ridica-te si vino in ajutorul meu.

Un virtej negru se forma deasupra sa si din el isi facu aparitia o noua creatura. Un demon cu niste lame lungi care i se alungeau de pe spatele miinilor, ochii sai pareau doi carbuni incinsi iar pielea cenusie ii era brazdata de dungi rosii. Nu pierdu vremea, cu un urlet se incorda si lamele parura sa-i ia foc. Din o miscare ajunse linga batrin si izbi scutul.

Styros stia ca cilindrul lui nu va rezista mult lamelor demonice, isi concentra puterea prin brate si un suvoi de foc se scurse peste demon. La peste o mie de grade Celsius ar fi topit orice armura dar nu paru sa-l afecteze in nici un fel pe demon care trecu prin el fara probleme.

- Te-am prins; rinji fericit Darios in timp ce demonul izbea cu tot mai multa forta in scutul adversarului, la fiecare lovitura scintei sareau in toate directiile si stralucirea cilindrului se reducea; A fost nascut in focurile Infernului. Focul tau nu-l poate atinge

Batrinul il injura in minte, din nou ucenicul sau il luase prin surprindere. Stia exact ce monstri sa cheme impotriva sa. Mai revarsa un torent de foc peste demon fara nici un rezultat. Daca nu facea ceva repede cimpul sau protector avea sa cedeze. Timpul trecea si optiunie sale odata cu el. Dar inca era un professor al magiei. Dadu o alta forma puterilor sale.

- Val nimicitor, curata acest pui al Infernului din fata mea!

Din spatele lui marea se involbura, un val urias se ridica din ea la douazeci de metri inaltime, apoi la patruzeci de metri inaltime, apoi la optzeci de metri inaltime, apoi se pravali peste demon. Forta il sterse pe demon din lumea visurilor. Dar isi continua drumul si

pulveriza totul din fata pina se lovi lantul muntos. Cele doua forte inflacarara planul astral si muntii iesira invingatori. Valul nimicitor se retrase in marea din care se nascuse.

- Bine jucat tinere, dar chiar crezi ca poti sa-mi faci fata.

- Eu cred ca m-am descurcat destul de bine.

- Pina acum tinere ucenic, pina acum.

O serie de fulgere invadara intreg spatial astral cu o singura tinta. Darios. Lumina rezultata din cicnirea fulgerelor de aura sa defensive ar fi putut orbi cu usurinta. Puterea fulgerelor era atit de mare incit scutul sau se sparse in mii de bucatele, ca si cind ai lovi o oglinda cu un ciocan. Dar isi facuse treaba, il aparase de fulgere.

Batrinul ridea, o mina de piatra cu niste tepi impresionanti cobori sa-l zdrobeasca de tot pe Darios.

Tinarul magician nu-si astepta soarta linistit. Cu o iuteala neobisnuita, la un magician se feri din calea pumnului de piatra dupa care se rostogoli cit mai departe de el. In lumea astrala era foarte greu sa scapi cu adevarat de cineva. Darios avea nevoie de timp pentru a ridica o aparare solida. Din instinct materializa un zid de piatra in urma sa. Pumnul lovi zidul cu putere dar acesta rezista. Prima oara. A doua lovitura il demola complet.

"Pe naiba" se inciuda Darios ridicind un oval de titaniu in fata pumunului ca un scut. Si de data asta titaniul se dovedi mai puternic decit piatra, pumnul se izbea neputincios de el nereusind sa treaca. Incerca sa-l ocoleasca dar ovalul se interpunea mereu intre el si Darios.

O idee ii veni in minte si rapid formula o noua vraja. Cind o termina dematerialize ovalul de metal lasind drum liber pumnului. Dar cind acesta se napusti la atac il intimpina cu un spray de acid care in citeva batai de inima "minca" pumnul reducindu-l la o masa topita de protoplasma. Stiind ca batrinul inca era mai puternic decit el rosti doua cuvinte care prinsera forma in o avalansa de bolovani care cazu peste Styros.

Valuri seridicara din mare si cele doua forte se anulara una pe alta intr-o cicnire spectaculoasa. Din spatele bolovanilor navali un fel de triceratop cu un singur corn care gonea cu toata viteza pe care o putea dezvolta corpul sau voluminous. Puterea loviturii sale era considerabila iar coarnele sale de os puteau sparge si un zid de piatra.

Mai multe tentacole se rasucira in jurul creaturii. Din mare un kraken gigant se ridica deasupra valurilor. Pentru putin timp paru ca krakenul va putea sa-l retina, dar triceratopul se smulse din strimsoare si isi repezi coarnele in trupul gelatinos al caracatitei. Nici un organ vital nu fu atins de zbuciumarile triceratopului, tentacolele krakenului aveau niste gheare ascutite la capat cu care sfisiara spatele monstrului de uscat. Daca vre-un virf ar fi reusit sa traca de

armura naturala a dinozaurului atunci un puternic venin paralizant ar fi fost inject si victoria caracatitei asigurata.

Un stol de pasari micute dar cu ciocuri din bronz foarte ascutite aparura si se repezira la creatura marii. Fiecare impunsaura de cioc ar fi reprezentat doar o piscatura, dar sute de impunsaturi erau dureroase. Pasarile nu atacau la nimereala, cautau ochii krakenului, pe care acesta ii avea deasupra apei. Fortat de pasari creatura se retrase in adincul marii lasindu-si victima in pace.

Atit asteptase Darios, isi retrase triceratopul si stolul de pasari, folosind energia lor si a lui pentru a chema in ajutorul sau o creatura mult mai puternica.

- Sarpe-dragon a lui Xin, arata-te!!

Un sarpe-dragon de treizeci metri lungime, mai exact un dragon cu trup de sarpe si picioare scurte cu gheare se inalta din spatele muntilor si se repezi spre batrin. Chiar daca corpul lui era ca de sarpe avea pielea groasa de dragon, solzi mai buni decit orice armura din lume si gheare care puteau taia metalul. Coada sa se termina intr-un virf de sulita. Parca era luat din vechile legende.

Cu furie se arunca asupra krakenului. Nici nu intra in raza de actiune a tentacolelor, lansa din gura un suvoi de traznete acre se imprastie prin apa prajind caracatita.

Batrinul rinejea linistit, din nori reveni grifonul, care intre timp scapase de pasagerii lui nedoriti. Ghearele lui se implintara in spatele sarpelui-dragon. Durere il facu sa urle si sa coboare din inaltimi spre munti, de care se lovi cu toata forta intrind in ei.

Grifonul zbura de pe spatele creaturii in momentul in care atinsera muntele si fu ametit de izbitura, sarpele-dragon in schimb iesi nevatamat prin cealalta parte a muntelui. Puterea sa il protejase dezintegrind pamintul si stinca prin care trecuse. Cu o lovitura de coada il proiecta pe grifon cit colo in cer. Nu se lasa si il urmari incinerindu-l cu o singura rasuflare de foc.

Din partea batrinului un demon cu aripi se ridica sa-l intimpine, cu gheare lungi si colti ascutiti parea gata sa-l sfirtece pe sarpele-dragon. Acesta insa nu dorea sa intre intr-o lupta corp la corp, isi deschise gura din nou trimitind un torent de energie distructiva in pieptului demonului zburator.

Batrinul isi vazu si ultima speranta distrusa. Putea sa mai aduca si alte creaturi dar acestea nu ar fi facut fata sarpelui-dragon. Singura lui sansa era magia directa, dar nu proiectile energetice pe care creatura le-ar fi absorbit cu usurinta. Pe partea cealalta Darios era sigur de victorie, sarpele-dragon a lui Xin nu il dezamagise niciodata. Intotdeauna cind il chemase cistigase batalia.

Sarpele-dragon se incolaci de citeva ori prin aer dupa care se propulsa pe batrin cu o viteza infiioratoare.

Miinile batrinului trasara un cerc in aer. Chiar cind sarpele-dragon ajunse la citiva metri de el un virtej intuecat, ca o gaura neagra se invirti intre ei. Cu viteza cu care se deplasa monstrul ii fu imposibil sa se mai fereasca, intra direct in ochiul virtejului disparind odata cu el.

- Asta ar trebui sa-ti fie o lectie tinere. Niciodata sa nu crezi ca o lupta se termina pina nu se termina.

Tinarul era obosit, energia pentru a aduce sarpele-dragon a lui Xin ii luase tot ce mai avea. Ridica un scut slab care bara doi bolti din partea lui Styros. Bariera translucenta nu putea insa rezista mult. Cu un ultim efort intinse palma aruncind o unda de soc focalizata spre adversar.

Styros bara acest ultim efort cu propriul sau scut. Era insa si el obosit, deschiderea gaurii negre il obosise peste masura cerind o gramada de energie. Acum el spera ca tinarul sau ucenic sa fie mai obosit decit el. Il lovi cu o vraja hotaritoare. Paralizie totala.

Darios simti cum isi pierde puterile, fierul inghetat il cuprinse din talpi pina la crestet. Vru sa rosteasca descintecul care ar fi anulat efectul vrajii dar isi dadu seama ca nu mai poate vorbi. Fiind atit de obosit vraja actionase mult mai repede si corpul sau era deja aproape inghetat. Nici o alta vraja nu ii mai era disponibila, singurul lucru pe care il putea face era sa gindeasca pozitiv pina cind vraja ii va paraliza si gindurile.

Duelul il pierduse.